

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 32159

Kl. 28 a, 1

Eva Souchon ur. Heinecke, Berlin

Cl. 14c 1/06

Sposób usuwania wełny ze skór

Zgłoszono 5 marca 1940

Udzielono 31 sierpnia 1943

Znane już jest rozluźnianie włosa przez umieszczanie na stronie mięsnej skóry środków w postaci maści lub roztworu wodnego. W przeciwieństwie do innych sposobów usuwania włosa osiąga się tu przenikanie do skóry zaprawy, która oddziaływa tylko na korzeń włosa i rozluźnia go.

Znane sposoby, jakie się stosuje, mają przede wszystkim na celu osiągnięcie zwykłej miękkości skór. Wełna garbowana, otrzymana w ten sposób, daje wyroby, nie dające się porównać z wyrobami z wełny strzyżonej. Zaprawa, przenikająca nawskroś wyprawioną skórę przez szeroko otwarte pory, nie zatrzymuje się przy korzeniach włosa. Przywierający do wełny tłuszcz, stanowiący ochronę przed dzia-

łaniem zaprawy, zostaje przez zmiękczenie usunięty w znacznym stopniu. Również i naskórek, stanowiący dalszą ochronę wełny przed oddziaływaniem zaprawy od strony mięsa, przestaje być czynny na skutek spulchnienia przy zmiękczeniu.

Według wynalazku do zaprawiania skór z wełną od strony mięsa stosuje się skóry niezmiękczone.

Gdy skóry są traktowane środkami konserwującymi, które zatykają pory, jak np. solą kuchenną, wówczas nie wystarczy tylko mechaniczne usunięcie środka konserwującego. W tym, jak i w innych przypadkach, w których pożądanym jest nawilżenie skór nawskroś skóry, stosownie do wynalazku obmywa się od strony mięsnej. Okazało się, że obmywanie skór od

strony mięsa nie wywiera szkodliwego wpływu na zmiękczenie.

Do rozluźniania włosa skór niezwilżonych wodą nadaje się w ogóle każda zaprawa rozluźniająca włosie. Wnikanie zaprawy w skórę można jednak polepszyć przez dodawanie gliceryny, której ilość dobiera się odpowiednio do właściwości skóry przeznaczonej do obróbki. Glicerynę lub inne znane środki zwilżające można stosować również przy obmywaniu skóry od strony mięsa; w ten sposób można zmniejszyć ilość użytej wody i regulować jej przenikanie do skóry.

W przypadku wełny ubogiej w tłuszcz działanie można uzupełnić przez wcieranie tłuszczów dodatkowych w wełnę na początku zaprawiania lub przy zwilżaniu skóry od strony mięsa.

Sposobem według wynalazku zyskuje się wełnę, która nie ustępuje pod względem swej wartości wełnie strzyżonej takiego samego pochodzenia. Wełnę uzyskuje się w stanie suchym lub w stanie natłuszczonym. Szczególna zaleta wynalazku polega na tym, że skóry surowe, które się zmiękcza dopiero po usunięciu wełny, można przy zmiękczeniu traktować środkami działającymi energicznie, których w innych sposobach należy unikać ze względu na wełnę. Zaprawa, zawarta w skórze surowej, może służyć jako środek działający energicznie.

Sposób można, rozumie się, stosować do odwołania skór.

Przykład I. Nasoloną skórę owczą o powierzchni 1 m² po wytrząśnięciu i wyszczotkowaniu soli obmywa się od strony mięsa 10 litrami wody o temperaturze 25°, zawierającej około 1% gliceryny. Następ-

nie od strony mięsa nakłada się 250 g zaprawy w postaci gąszczu, który wykazuje taką samą zdolność rozsmarowywania się, jak rzadka farba olejna. Obróbkę tę uskutecznia się w temperaturze pokojowej 15°. Po upływie około 45 minut wełna zaczyna wychodzić tak, iż po upływie około 60 minut wełnę można usunąć w zwykły sposób.

Przykład II. Przy obróbce skóry świeżej wystarczy jako obróbka wstępna obmycie jej z krwi. Dalszą obróbkę uskutecznia się jak w przykładzie I. Wełna rozluźnia się tak, iż po upływie 40 minut można ją usunąć.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób usuwania wełny ze skór przez nakładanie zaprawy od strony mięsa, znamieny tym, że zaprawę nakłada się na skórę niezmiękczoną.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tym, że skórę przed nałożeniem zaprawy obmywa się od strony mięsa wodą.

3. Sposób według zastrz. 2, znamieny tym, że do obmywania stosuje się wodę, zawierającą glicerynę lub inny znany środek zwilżający.

4. Sposób według zastrz. 1—3, znamieny tym, że stosuje się zaprawę zawierającą glicerynę.

5. Sposób według zastrz. 1—4, znamieny tym, że przed nałożeniem zaprawy, ewentualnie przed obmyciem skóry, wciera się w wełnę dodatkowe środki ochronne, zwłaszcza tłuszcze.

Eva Souchon ur. Heinecke
Zastępca: M. Skrzypkowski
rzecznik patentowy